

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Technik garbarz

(311912)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	6
CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	10
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	11
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	12
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	13
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	14
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	15
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	15
SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK GARBARZ	15
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	16
WARUNKI PRACY	16
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	17
PRZECIWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	17
PLUSY I MINUSY ZAWODU	18
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	19
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	19
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	22
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	23
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK GARBARZ	24
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	24
ZAPOTRZEBOWANIE	24
ZAROBKI	28
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	30
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	30
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	30
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	31
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	31
PRZYDATNE LINKI	31
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	32

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której

ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy - egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców - również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, certyfikatem, dyplomem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz.Urz. UE C 111 z 06.05.2008 r. str.1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
2. współników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich współników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich współników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich współników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego współnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi współnikami są małżonek, wstępni lub zstępni współnika, lub
8. współników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego współnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmie decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <https://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8–letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- 5–letnie technikum,
- 3–letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2–letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4-letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7–15 lat.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

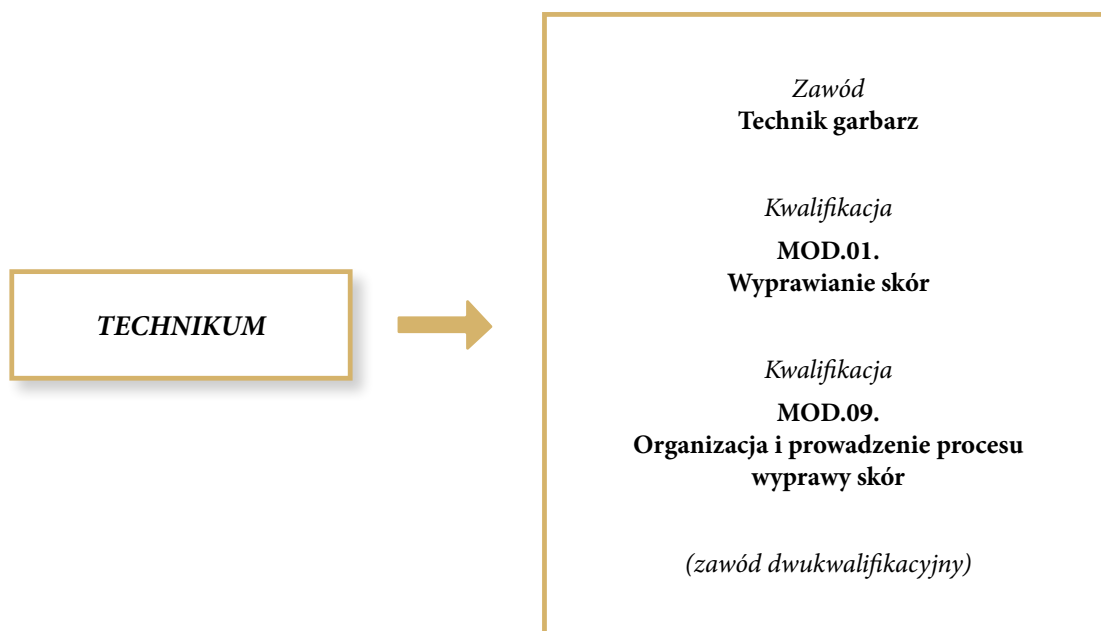
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz.U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem) technikach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

Obecne rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego dla zawodu Technik garbarz nie zawiera propozycji dodatkowych umiejętności zawodowych.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK GARBARZ

Synteza zawodu	<p><i>Technik garbarz przygotowuje i prowadzi procesy garbowania skóry z włosiem i bez włosia, organizuje i kontroluje proces technologiczny wyprawiania skór; ocenia jakość skór wyprawionych i wyrobów skórzanych przeznaczonych do renowacji oraz organizuje i wykonuje proces ich odnowy.</i></p>
-----------------------	---

Do zawodu technik garbarz (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik garbarz powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji MOD.01. Wyprawianie skór:
 - a. wykonywania czynności związanych z konserwacją, magazynowaniem oraz dobieraniem skór surowych i półproduktów skórzanych w partie produkcyjne,
 - b. sporządzania kąpiele roboczych i przeprowadzania procesów obróbki skór,
 - c. przygotowania zestawów wykończalniczych oraz prowadzenia wykończenia właściwego skór,
 - d. obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych do obróbki skór,
 - e. wykonywania renowacji skór wyprawionych i wyrobów skórzanych,
2. w zakresie kwalifikacji MOD.09. Organizacja i prowadzenie procesu wyprawy skór:
 - a. organizowania oraz nadzorowania przygotowania surowców skórzanych do wyprawy,
 - b. organizowania oraz nadzorowania przebiegu procesu wyprawy skór,
 - c. oceniania jakościowego skór wyprawionych i wyrobów skórzanych przeznaczonych do renowacji oraz organizowania i wykonywania ich odnowy.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik garbarz wyodrębniono dwie kwalifikacje cząstkowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
MOD.01.	Wyprawianie skór	3.
MOD.09.	Organizacja i prowadzenie procesu wyprawy skór	4.

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- w pomieszczeniach zamkniętych (halach produkcyjnych, magazynach, pomieszczeniach biurowych),
- w pozycji stojącej oraz siedzącej,
- zespołowo,
- w kontakcie ze środkami chemicznymi (np. amoniak, związki arsenu, wapno bielące, boraks rodzimy, chlor, kwas solny, woda amoniakalna, wapno hydratyzowane, siarczan amonu, barwniki organiczne, fluorek sodu, wodorotlenek sodu, siarczki, kwas siarkowy, garbniki roślinne, chlorek cynku itd.).

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik garbarz preferowane są następujące predyspozycje:

- koordynacja wzrokowo–ruchowa,
- zdolność do rozróżniania barw,
- zdolność koncentracji i podzielność uwagi,
- dokładność,
- staranność,
- cierpliwość,
- komunikatywność i umiejętność pracy w zespole (liderowania zespołowi),
- konsekwencja w realizacji zadań.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technika garbarza należy:

- brak sprawności kończyn dolnych i górnych,
- wady wzroku nieskoordynowane szklami, brak widzenia obuocznego,
- alergie, astma,
- epilepsja,
- zaburzenia nawet niewielkiego stopnia rozróżniania barw,
- przewlekłe choroby skóry, układu oddechowego, mięśniowego, kostno–stawowego,
- zaburzenia zmysłu dotyku.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • możliwość prowadzenia własnej firmy usługowo-produkcyjnej w zakresie garbowania skór, • jest to zawód dla ludzi ambitnych (stanowi połączenie wiedzy chemika, rzemieślniczej dokładności i własnych możliwości artystycznych), • możliwość tworzenia własnych niepowtarzalnych kolekcji skór, • możliwość obrotu skórami i wyrobami skórzanymi zarówno w kraju jak i za granicą, • bezpośredni kontakt z ludźmi, • możliwość rozwoju zawodowego w pokrewnych zawodach (garbarz futrzarski, rymarz, kuśnierz, kaletnik), • możliwość dużych zarobków, • możliwość ciekawej współpracy z projektantami w branży przemysłu mody. 	<ul style="list-style-type: none"> • narażenie na pył i niebezpieczne substancje chemiczne (np. amoniak, związki arsenu, wapno bielące, boraks rodzimy, chlor, kwas solny, woda amoniakalna, wapno hydratyzowane, siarczan amonu, barwniki organiczne, fluorek sodu, wodorotlenek sodu, siarczki, kwas siarkowy, garbniki roślinne, chlorek cynku itd.), • długie godziny pracy w pozycji stojącej lub półkłęczącej będące przyczyną dolegliwości bólowych wynikających z przeciążenia układu mięśniowo-szkieletowego, • konieczność zaspokojenia oczekiwań klienta w przypadku powierzenia do obróbki lub regeneracji towaru (materiału), • zarobki zależne od ilości zleceń.

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik garbarz może podejmować pracę w:

- garbarniach w dużych zakładach przemysłowych,
- przedsiębiorstwach i zakładach rzemieślniczych produkujących wyroby skórzane oraz w innych zakładach wytwórczych branży przemysłu mody (skórzanej),
- zakładach rzemieślniczych lub w zakładach usługowych wykonujących renowację wyrobów skórzanych,
- przedsiębiorstwach handlowych obrotu skórami i wyrobami skórzanymi.

Absolwent może otworzyć własną działalność gospodarczą, np. prowadząc firmę usługowo-produkcyjną w zakresie garbowania skóry.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- technik garbarz,
- garbarz,
- garbarz futrzarski,
- garbarz skór bez włosa,
- klasyfikator skór i włosów,
- konserwator skór surowych,
- właściciel zakładu.

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Stanowisko pracy technika garbarza zlokalizowane jest w pomieszczeniach garbarni i biurowych, wyposażonych w wentylację, oświetlenie dzienne i sztuczne. Technik garbarz w swojej pracy wykorzystuje specjalistyczne narzędzia, urządzenia, maszyny przeznaczone do: sortowania, pomiaru i transportu skór, wykonywania wyprawy skór oraz ich wykończenia, kontroli międzyoperacyjnej w trakcie procesu wyprawy i kontroli gotowego wyrobu. Stanowisko pracy technika garbarza powinno być wyposażone w środki ochrony indywidualnej i zbiorowej zgodnie z przepisami BHP.

W zakładzie garbarskim znajdują się:

MATERIAŁY, SUROWCE, PÓŁFABRYKATY I PRODUKTY GOTOWE ZE SKÓR

SPRZĘT DO SORTOWANIA SKÓR

- regały (półki) do układania skór o małej powierzchni,
- stół do sortowania skór,
- boczek drewniany garbarski do rozkroju skór.

SPRZĘT DO PODNOSZENIA I PRZENOSZENIA

- podesty drewniane do układania skór,
- wózek – platforma do transportu skór i środków konserwujących,
- wózki widłowe elektryczne i spalinowe do przewożenia ładunku o dużych gabarytach.

MASZYNY I URZĄDZENIA DO WYKONYWANIA WYPRAWY SKÓR

- bębny garbarskie i kadzie (do garbowania wstępnego i właściwego, barwienia i wykańczania),
- mieszarki ręczne i mechaniczne,
- ręczne i mechaniczne narzędzia do cięcia,
- odmięśniarki,
- platerki,
- dwojarki,
- strugarki,
- cytroki,
- aparaty natryskowe do malowania skór,
- czesarki,
- strzyżarki,
- epilarki (do usuwania lub zestrzygania wystających sztywnych włosów),
- wyżymarki lub wirówki,
- zmiękczoneczarki,
- kabiny natryskowe lub rolkortery,
- pompy,
- prasy.

SPRZĘT I URZĄDZENIA POMIAROWE, DIAGNOSTYCZNE

- termometr kąpielowy,
- ph-metr,
- areometr,
- waga laboratoryjna,
- waga techniczna,
- kubek forda.

ZWIĄZKI CHEMICZNE UŻYWANE DO WYPRAWY SKÓR

- środki czyszczące (skóry surowe i wyprawione mogą być zanieczyszczone różnymi bakteriami, pleśnią, drożdżami),
- garbniki,
- barwniki,
- rozpuszczalniki,
- żywice,
- wosk,
- inne środki do wyprawiania skóry,
- środki wykończalnicze do skór,
- środki dezynfekujące tłuszcze.

ODZIEŻ OCHRONNA

- fartuch ochronny,
- rękawice ochronne,
- okulary ochronne,
- nakrycie głowy.

Słowniczek wyposażenia garbarskiego:

- **warsztat mokry** – czynności poprzedzające proces właściwego garbowania;
- **dwojarka** – maszyna do przecinania skór grubych równoległe do powierzchni na dwa lub więcej płatów. W efekcie otrzymuje się skórę licową i dwoinę;
- **agregat natryskowy** – maszyna do nakładania na powierzchnię skór powłoki wykończalniczej poprzez natryskiwanie specjalnymi pistoletami natryskowymi;
- **bęben garbarski** – urządzenie garbarskie w kształcie poziomo ułożonego walca wyposażonego w mechanizmy powodujące możliwość wprowadzania go w ruch obrotowy. Bęben stosowany jest do kąpielowych procesów technologicznych wyprawy skór;
- **nalewarka** – urządzenie służące do nakładania powłok (warstw) wykończalniczych na skórę;

- **rolkoter** – urządzenie do nakładania powłok na skórę przy pomocy perforowanych walców (perforacja decyduje o ilości nałożonych środków do wykończania skór);
- **wyprawianie skóry** – proces polegający na obróbce skóry zwierzęcej, który w ogólności składa się z trzech etapów: etapu przygotowawczego, garbowania i kondycjonowania;
- **garbowanie** – proces technologiczny prowadzący do zabezpieczenia przed procesami gnilnymi skóry surowej, tzw. goliczny i wzrostu odporności termicznej;
- **garbniki** – substancje służące do garbowania skóry. Ich garbujące działanie przejawia się w wiązaniu się z białkiem występującym w skórze (kolagenem), przez co jest ono neutralizowane lub usuwane ze skóry, która staje się skórą wyprawioną;
- **impregnacja** – nasywanie materiałów (drewna, płótna, papieru, betonu, tynku, skóry itp.) roztworami żywic, rozpuszczonego wosku i innymi substancjami chemicznymi;
- **apretura** (*nm. appretur, fr. appreter - wykańczać*) – uszlachetnianie, wykańczanie materiału nadające mu nowych lub lepszych cech i właściwości podnoszących ich właściwości użytkowe;
- **asortyment** – skóry wykończone (gotowe) przeznaczony do dalszego przerobu, np. skóry obuwienne, skóry kaletnicze, skóry odzieżowe, itd.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU – TECHNIK GARBARZ

Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej kwalifikację można uzyskać poprzez naukę w 5-letnim technikum w zawodzie technik garbarz.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w pracowniach: garbarskich, technologicznych, szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, oraz zakładach garbarskich, w których może odbywać praktyczną naukę zawodu.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji MOD.01. Wyprawianie skór oraz kwalifikacji MOD.09. Organizacja i prowadzenie procesu wyprawy skór i ich zdanie daje możliwość, po ukończeniu szkoły, uzyskania dyplomu zawodowego w tym zawodzie.

Absolwenci 8-letniej szkoły podstawowej, którzy podejmą naukę w 3-letniej branżowej szkole I stopnia w zawodzie garbarz i zdadzą egzamin zawodowy z kwalifikacji MOD.01. Wyprawianie skór lub egzamin czeladniczy, mogą kontynuować naukę w 2-letniej branżowej szkole II stopnia w zawodzie technik garbarz (po raz pierwszy od roku szkolnego 2020/2021). W trakcie nauki w tej szkole przystąpią do egzaminu zawodowego z kwalifikacji MOD.09. Organizacja i prowadzenie procesu wyprawy skór, a po jego zdaniu i ukończeniu szkoły uzyskają dyplom zawodowy. Po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia mogą alternatywnie uczęszczać na kwalifikacyjny kurs zawodowy z kwalifikacji MOD.09. Organizacja i prowadzenie procesu wyprawy skór i zdać egzamin zawodowy z tej kwalifikacji – wówczas dyplom w zawodzie technik garbarz otrzymają po uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

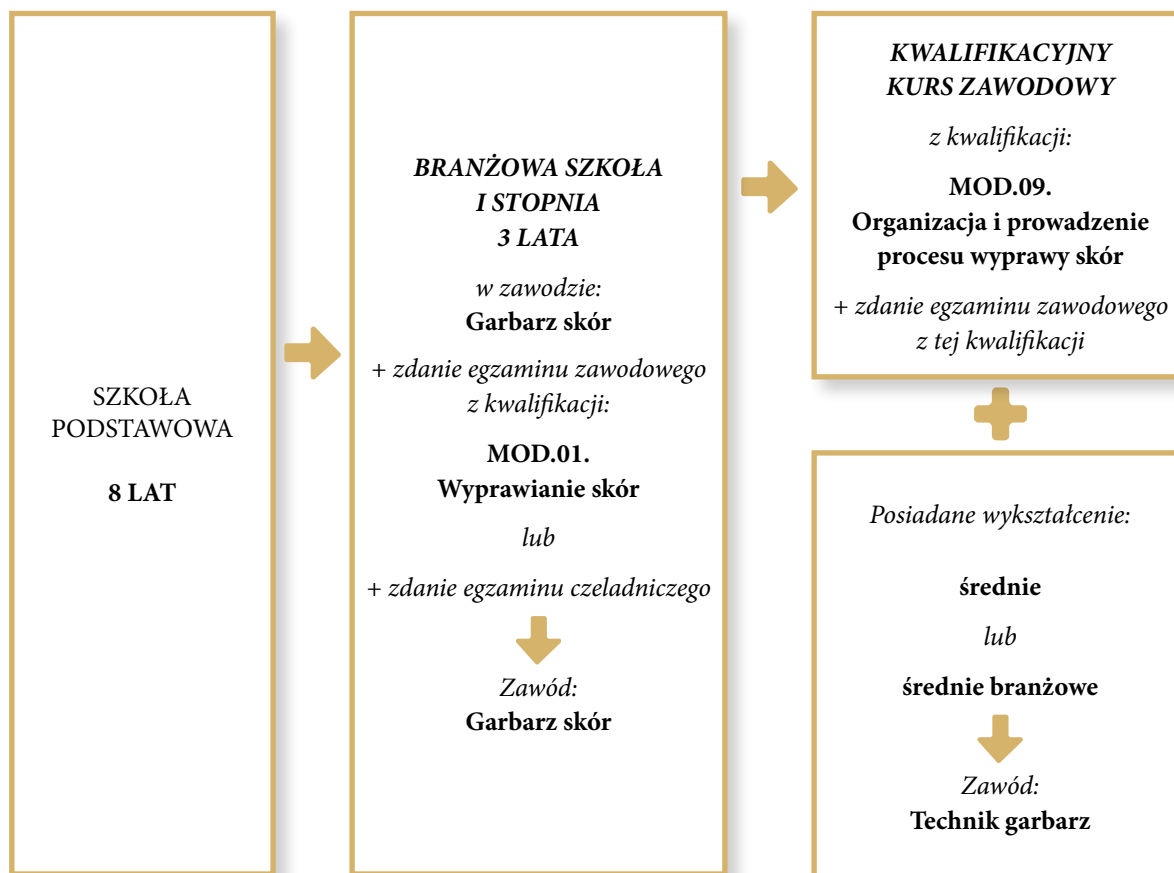
Ścieżka 1.

Ścieżka 2.

Ścieżka 3.

MOŻLIWOŚCI KONTUNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK GARBARZ

Kursy i szkolenia doksztalające

Każdy technik garbarz powinien ustawicznie doskonalić własne umiejętności zawodowe. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach i pokazach technik garbarskich organizowanych przez firmy i producentów wyrobów garbarskich oraz organizacje branżowe. Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie garbarz skór bez włosa (753502 – możliwy do potwierdzenia w rzemiośle).

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Technik garbarz jest zawodem niszowym, w którym nielicznych pracowników można odnaleźć w połowie województw w kraju. Rynek usług technik garbarskich jest od lat ustabilizowany, a zapotrzebowanie na wykwalifikowanych techników garbarzy jest stałe (województwo dolnośląskie). Technik garbarz bez doświadczenia najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk,

odbywanych w trakcie edukacji. Technik garbarz może znaleźć zatrudnienie w dużych garbarniach przemysłowych lub zakładzie rzemieślniczym realizującym usługi w zakresie jakim się specjalizuje. Po zdaniu matury może również kontynuować naukę na studiach wyższych, takich jak technologia skóry, czy kierunki związane z technologią chemiczną, otrzymać zatrudnienie w miejscach, gdzie potrzebny jest technik garbarz (garbarnie przemysłowe, zakłady rzemieślnicze garbarskie; branża mody) albo otworzyć własną działalność gospodarczą.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik garbarz w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik garbarz wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik garbarz w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik garbarz zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
woj. dolnośląskie	TAK	—
woj. kujawsko-pomorskie	—	TAK
woj. lubelskie	—	TAK
woj. lubuskie	—	—
woj. łódzkie	—	—
woj. małopolskie	TAK	—
woj. mazowieckie	—	—
woj. opolskie	—	—
woj. podkarpackie	—	—
woj. podlaskie	—	TAK
woj. pomorskie	—	TAK
woj. śląskie	TAK	—
woj. świętokrzyskie	—	TAK
woj. warmińsko-mazurskie	—	TAK
woj. wielkopolskie	TAK	—
woj. zachodniopomorskie	—	TAK

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód:
Technik garbarz

OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	20	50	1	5	1	10	1	30
Województwo dolnośląskie	0	0	1	5	1	10	1	30
Województwo kujawsko-pomorskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo lubelskie	1	6	0	0	0	0	0	0
Województwo lubuskie	11	22	0	0	0	0	0	0
Województwo łódzkie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo małopolskie	2	2	0	0	0	0	0	0
Województwo mazowieckie	2	2	0	0	0	0	0	0
Województwo opolskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo podlaskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	1	9	0	0	0	0	0	0

Województwo śląskie	1	7	0	0	0	0	0	0
Województwo świętokrzyskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo warmińsko-mazurskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo wielkopolskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo zachodniopomorskie	0	0	0	0	0	0	0	0

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

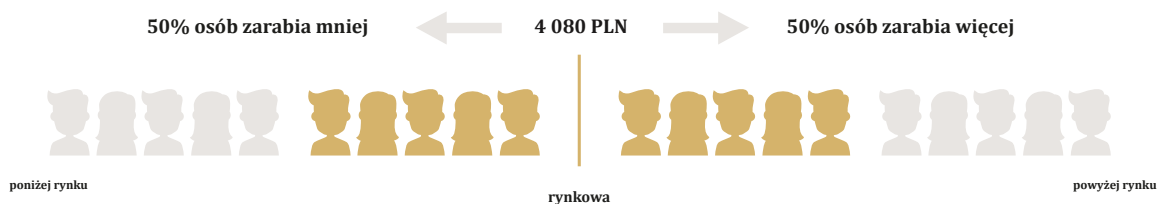
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Zarobki w branży technik garbarz są zróżnicowane. Miesięczne wynagrodzenie całkowite na stanowisku technika garbarza wynosi około 4 080 PLN brutto. Co drugi technik garbarz (dane dostępne – garbarz skór) otrzymuje pensję od 2 930 PLN do 4 820 PLN. 25% najgorzej wynagradzanych techników garbarzy zarabia poniżej 2 000 PLN brutto. Na zarobki powyżej 4 820 PLN brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych techników garbarzy¹.

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU TECHNIK GARBARZ

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- staż pracy,
- ilość zleceń.

¹ <https://wynagrodzenia.pl/moja-placa/ile-zarabia-garbarz-skor>

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- umiejętność dostosowywania się do wymogów rynku pracy,
- szkolenia z zakresu: technologii skórzanej, mody i trendów, systemów zarządzania środowiskiem,
- uprawnienia Rzecznawcy Polskiej Izby Przemysłu Skórzanego (po 10 latach pracy zawodowej),
- prawo jazdy kategorii B,
- certyfikaty branżowe.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://www.pracuj.pl>
- <http://www.gazetapraca.pl>
- <http://www.praca.pl>
- <http://www.praca.gov.pl>
- <http://www.praca.money.pl>
- [http://www.praca.gratka.pl/technik garbarz](http://www.praca.gratka.pl/technik_garbarz)

Portale branżowe:

- http://www.polishleather.biz/pl/2,trade-news_list.html
- <http://www.oibs.pl/?d=1>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: <https://rspo.men.gov.pl>.

W roku szkolnym 2019/2020 brak szkół kształcących w zawodzie.

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

W roku szkolnym 2019/2020 żaden z uczniów nie wybrał kształcenia w tym zawodzie.

WYNIKI EGZAMINÓW ZAWODOWYCH

W trakcie nauki w szkole uczniowie zdają egzaminy zawodowe. Zdane egzaminy oraz ukończenie szkoły daje tytuł technika garbarza.

Jeżeli zdający uzyskał:

1. z części pisemnej - co najmniej 50% punktów możliwych do uzyskania oraz
2. z części praktycznej - co najmniej 75% punktów możliwych do uzyskania - zdał egzamin zawodowy i wówczas dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej ustala dla niego wynik egzaminu zawodowego.

Wyniki szczegółowe dla poszczególnych kwalifikacji są publikowane przez Centralną Komisję Egzaminacyjną w sprawozdaniach z osiągnięć zdających egzamin potwierdzający kwalifikację w zawodzie.

W latach 2012-2019 nie był przeprowadzany egzamin w zawodzie technik garbarz.

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	http://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	http://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	http://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://www.gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://www.corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://www.eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://www.psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://www.ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Technik garbarz_311912,
- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Garbarz skór_753501,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik garbarz_311912,
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Garbarz skór_753501,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018–2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- *Przegląd Włókienniczy* – Włókno, Odzież, Skóra, Wydawnictwo SIGMA- NOT, Łódź,
- *Świat Skór* – Wydawnictwo Informacje Branżowe UNIT, Warszawa,
- *JSLTC* (Society of Leather Technologists and Chemists) czasopismo w języku angielskim,
- *JALCA* (The Journal of the American Leather Chemists Association) czasopismo w języku angielskim,
- Materiały techniczne firm produkujących środki dla garbarstwa.

IMPREZY BRANŻOWE

- Poland Footwear Industry Show - Międzynarodowe Targi Branży Obuwniczej (jedyne targi całej branży obuwniczej w Polsce),
- Targi Mody Poznań (to największa w Polsce i jedna z największych w Europie impreza wystawiennicza o takim profilu),
- Międzynarodowe Targi Obuwia i Wyrobów ze Skóry KABO (najbardziej prestiżowy w Republice Czeskiej i Słowacji branżowy przegląd wyrobów czeskich oraz zagranicznych producentów obuwia).

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

